

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

1. KVĚTNA 2016

Z obsahu:

**Milosrdenství chci
a ne oběť (Mt 9,13)**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 13. dubna 2016
- strana 2 -

**O pravé mariánské úctě
(Úryvek z knihy - 1)**

Sv. Ludvík Maria
Grignion z Montfortu
- strana 4 -

**Duchovní setkání
u mariánských sloupů v ČR
za pokoj a bezpečí v zemi**
- strana 6 -

**Náboženský mariánský
průvod Prahou v sobotu
21. května 2016**
- strana 7 -

**Suma o darech
svatého Josefa (24)**

Isidoro Isolani OP
- strana 8 -

**Uvěřila, že Ježíš
je Mesiášem a Bohem**
P. M. Piotrowski TChr
- strana 9 -

**Skutečně důsledně
prožívaný islám
je neslučitelný s naší
společností**
- strana 12 -

**Pět let nehorázných
lží o Sýrii**
Otevřený list P. Daniela
Maese, OPraem.
- strana 12 -

P. P. Rubens pinxit.

MARIA MATER DEI, REGINA CÆLI.

S. d. Bolswert sculp.
Maximus van der Waert sculpit.

Milosrdenství chci a ne oběť (Mt 9,13)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
13. dubna 2016 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Slyšeli jsme evangelium o povolání Matouše. Matouš byl „celník“, tedy vyběrač daní pro římského císaře, a proto byl považován za veřejného hříšníka. Ježíš jej však volá k následování, aby se stal jeho učedníkem. Tehdy vznikne diskuse, při níž farizeové vyčítají Ježíšovým učedníkům, že stolují s celníky a hříšníky. „Nemůžeš chodit do domu těchto lidí,“ říkali. Ježíš je skutečně neodhání, ba dokonce navštěvuje jejich domy a stoluje s nimi. To znamená, že se i oni mohou stát jeho učedníky. A stejně tak platí, že být křesťany nás nečiní bez-

vadnými. Jako celník Matouš se každý z nás svěřuje Pánově milosti, navzdory svým hříchům. Všichni jsme hříšníci, všichni máme hříchy. Povoláním Matouše ukazuje Ježíš hříšníkům, že nehledí na jejich minulost, na sociální stav, na vnější konvence, ale spíše jim otevírá novou budoucnost. Jednou jsem slyšel krásné rčení: „Není světce bez minulosti a není hříšníka bez budoucnosti.“ Tak jedná Ježíš. Není světce bez minulosti, ani hříšníka bez budoucnosti. Stačí odpovědět na toto pozvání srdcem pokorným a upřímným. Církev není společenstvím dokonalých, nýbrž putujících učedníků,

kterí následují Pána, protože se považují za hříšníky a za ty, kdo potřebují odpuštění. Křesťanský život je tedy školou pokory, která nás otevírá milosti.

Takový postoj nechápe ten, kdo se domnívá, že je „spravedlivý“, a kdo si myslí, že je lepší než druzí. Pýcha a domýšlivost znemožňují uznat se za toho, kdo potřebuje spásu, ba dokonce brání vidět tvář milosrdného Boha a jednat milosrdně. Jsou jako zeď. Pýcha a domýšlivost jsou jako zeď znemožňující vztah k Bohu. Ježíšovo poslání však spočívá právě v tom, že hledá každého z nás, aby zahojil naše rány a s láskou nás povolal. Ježíš následovat. Říká to jasně: „Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.“ (Mt 9,12) Ježíš se prezentuje jako dobrý lékař! Hlásá Boží království a znamení jeho příchodu jsou zřetelná: léčí nemoci, osvobozuje od strachu, smrti a démona. Před Ježíšem není

Pokračování na str. 5

Měsíc květen staví před nás velkou výzvu: obnovit svoji úctu k Panně Marii, znovu se odevzdat do její mateřské péče o spásu lidských duší a pokorně ji prosit o zprostředkování všech milostí potřebných k obrácení našeho národa, Evropy, celého světa ke Kristu jakožto jedinému a pravému zdroji věčného štěstí a pokoje. Mariánská úcta je ke spásě nezbytná, říká sv. Ludvík Maria Grignon z Montfortu. (str. 4–5) Stejně tak je důležité Panně Marii děkovat za pomoc a ochranu v těžkých dobách a veřejné symboly této vděčnosti oživovat svými smírnými modlitbami a dávat tak poznat okolnímu světu, kde hledat východisko z krize dnešních dnů. Proto vyzýváme a povzbuzujeme čtenáře Světla a členy spolku Matice cyrilometodějské, aby se co nejintenzivněji zapojili do duchovních setkání u mariánských sloupů, náboženského průvodu Prahou a do dalších iniciativ pořádaných ke cti Matky Boží, spojených s prosbou o její další pomoc a ochranu. (str. 6–7)

Veřejná modlitba není (nebo aspoň nesmí být) exhibicionismem katolíků, kteří chtějí vydávat na odiv (či na obdiv) svoji zbožnost. Veřejná modlitba je a má být svědectvím o důvěře v Boží moc, která se projevuje především skrze působení Nej-

Editorial

světější Trojice, dále skrze Matku Boží, Pannu Marii, a také skrze přimluvu a pomoc svatých a blahoslavených mužů a žen. Veřejná modlitba je rovněž vyjádřením pokory věřících před Boží všemohoucností a misijním počinem v pravém slova smyslu – vždyť právě v této chvíli hlásáme Boží království, které začíná už zde na zemi a končí v nebi. Kéž by tedy i skrze toto naše svědectví víry mnozí došli ke stejnému poznání jako sestra Rosalind Mossova, konvertitka ze židovství! (str. 9–11) Totiž k poznání, že v katolické církvi dává Kristus všechno, co potřebujeme, abychom dozrávali k plnosti štěstí v nebi; a že nám k tomu dává svou Matku, aby nás prováděla těžkou cestou víry a lásky.

Tváří v tvář milosrdné lásce Trojjediného Boha a Panny Marie se jako ozvěna ozývá bolestný nárek pronásledovaných křesťanů na mnoha místech světa – právě dnešní neděle (1. května) je Dnem modliteb za pronásledované křesťany. Krev těchto novodobých mučedníků křičí do srdcí všech souvěrců, že zde se útočí na samotného Boha. To nás vede k reflexi, zda se naše víra projevuje v praxi tak, jak jen

je to možné a jak nás k tomu Bůh volá. Každá naše nevěrnost, opomenutí, neochota je scházejícím kamínkem do mozaiky Božího plánu spásy, který počítá s naší spoluprací. A možná nemusíme až tak moc přemýšlet nad tím, kde „máme rezervy“. Jednu z důležitých náповědí nám totiž dává egyptský odborník na islám P. Samir Kahlil Samir SJ, když hovoří o tom, že je nutné trvat na dodržování kulturních a společenských pravidel ze strany evropských společností, jinak hrozí, že zákon budou určovat jednotlivci nebo malé skupiny lidí, ovšem ne křesťané. (str. 12–13) V tomto kontextu lze říci, že pro katolíka je nutné trvat na dodržování Desatera, Božích přikázání a zákazů, které nejsou překážkou lidského štěstí, ale nejpřímější cestou k jeho dosažení. Budeme-li podle toho žít my katolíci, o to snazší a účinnější bude naše svědectví víry – i to veřejné. Není třeba se bát neúspěchu: Dějiny dokazují, že s pomocí Panny Marie a svatých je možné i to, co je lidsky nepochopitelné a vpravdě zázračné.

Vzývejme tedy na začátku máje Matku Boží a svěřme do její mateřské péče sebe, své blízké, náš národ, Evropu i svět: Panno Maria, Vítězná Ochránkyně, oroduj za nás!

Daniel Dehner

Připoj se s upřímnou zbožností ke vstupní modlitbě dnešní neděle, ve které prosíš Pána, abys *radostné dni zmrtvýchvstání slavil opravdově*. Očisti své srdce a svou mysl a čerpej v plné míře z darů dnešní liturgie. *Velikonoční památka se má trvale projevovat ve tvých skutcích.*⁽¹⁾ Právě v tomto dnešním setkání ti Pán chce ukázat, jak souvisí tvoje *radost* s tím, co děláš a jak to děláš.

Divíš se, že tvoje srdce je stále tak neklidné, roztěkané a snadno podléhá strachu? To všechno vyplývá z váhavosti a neochoty udělat rozhodující krok. Je to proto, že tvé srdce stále ještě balancuje mezi spolehlivým základem, kterým je Pán, a tvým sebezalíbením, které je nadmíru vrtkavé. Děláš si starosti, jak bys měl projevit Ježíši svou lásku. Domníváš se, že musíš začít něčím mimořádným, aby se pak dostavil pocit hlubokého uspokojení. Proč však chceš objevit něco svého, když ti sám Pán již dávno ukazuje svoji tak spolehlivou cestu? Ta se právě od tvých nápadů liší tím, že je prostá a jednoduchá. V čem vlastně spočívá? *Kdo mě miluje, zachovává mé slovo*. Lásky se neprojevuje v tom, co přináší hluboké citové zážitky, ale v důslednosti a věrnosti, s jakou zachováváš v každodenní všednosti Ježíšova přikázání. Chceš-li hledat více, vystavuješ se nebezpečí, že už nehledáš Ježíše, ale sebe.

Věnuj tedy dnes pozornost tomu, proč je tak nezbytné projevovat svou lásku právě tímto způsobem. Ježíšovo slovo nesleduje to, co se líbí lidem, co jim vyhovuje nebo lichotí. V jeho slově je obsažena vůle jeho Otce. I když chce, abys zapomněl na sebe, nemusíš se obávat, že budeš v něčem zkrácen. Nikdo nemyslí právě na tvoje nejvyšší dobro tolik, jako právě on. Jedině tím, že zachováváš Ježíšova slova, otevíráš se dokořán nejvyššímu Dobru: vytváříš mu totiž tímto způsobem v sobě takové prostředí, aby v něm mohl přebývat.

Bůh stvořil člověka právě s tím záměrem, aby v něm mohl zvláštním způsobem přebývat, ale jeho tvor zmařil vznešený Boží záměr tím, že nedbal na Tvůrce, ale zachoval se podle svého. Tam, kde se vrcholem a cílem stane sám člověk, vzniká příliš nízký prostor a pro nekonečné Dobro nezbyvá místo.

Ale Bůh se nevzdává svého plánu. Ježíš, věčné Slovo Otcovo, sestoupil, aby nám vrátil ztracené místo v Boží společ-

Záruka pokoje

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Duch Svatý vám připomene všechno.

nosti. Nyní je na nás, abychom se vymaňili z přízemní malosti, kterou jsme si usmysleli a oblíbili, a vrátili se k tomu, co je Boží, poznali jeho slovo a snažili se s radostí přijímat to, co chce Bůh. Prává a věrná láska k Ježíši v *zachovávání jeho slova* ti vtiskne znovu jeho podobu, takže Otec tě zahrne láskou, jakou miluje svého Syna, a pak přijde spolu s ním, aby si *u tebe vybudovali příbytek*.

Božím Synu na tom nesmírně záleží, aby tuto radost Otcí u tebe připravil. Jeho láska a starostlivost jde tak daleko, že ti posílá svého Ducha, aby ti *připomínal všechno, co sám řekl*. Potřebuješ přece s jistotou rozeznávat a znát Ježíšovo slovo.

Chceš-li se přesvědčit o působení Božího Ducha, připoj se k Pavlovi a Barnabášovi a zúčastni se s nimi prvního apoštolského sněmu. Uvidíš, jak Ježíšovi učedníci od samého začátku chápali toto Ježíšovo příslibení. V antiošské obci totiž vzniklo vážné nebezpečí, že Boží slovo bude zaměněno slovem lidským. Kdo jiný může takový spor rozhodnout, ne-li ten, kterého Otec sesílá, *aby nás naučil všemu a všechno nám připomněl*. Duch Svatý tu skutečně promlouvá v apoštolské *jednomyslnosti* těch, kteří k tomu *mají pověření*.

Pokloň se Pánu a poděkuj mu za pevnou záruku, kterou nám zanechal v drahocenné a nenahraditelné instituci apoštolského učitelského úřadu. Není to lidská instituce, nýbrž božské ustanovení, které má své kořeny v *nebeském Jeruzalému*. Jdi za Janem na *vyšokou horu* a prohlédni si v *záři Boží vznešenosti* jeho brány a hradby. Co tvoří jeho základ? *Dvanáct kamenů a každý z nich nese jméno jednoho z dvanácti Beránkových apoštolů*. Skrze ně a jejich nástupce *spojené s Beránkem* můžeš poznávat, co je vůle Boží a co vede bezpečně k nebeskému městu. Při této úžasné podívané si jistě dokážeš uvědomit, jak malicherné a marné by bylo opírat se pouze o sebe, o takovou třítnu, jakou je člověk a jeho názory. Nyní víš, na koho se můžeš spolehnout. Nikdo

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 15,1-2.22-29

Někteří lidé přišli z Judska (do Antiochie) a poučovali bratry: „Nedáte-li se podle mojžíšského zvyku obřezat, nemůžete dojít spásy.“ Pavel a Barnabáš se však s nimi dostali do hádky a úporně se s nimi o to přeli. Bylo proto rozhodnuto, aby se kvůli této sporné otázce Pavel, Barnabáš a někteří z nich odebrali k apoštolům a starším do Jeruzaléma. Tehdy se apoštolové a starší spolu s celou církevní obcí rozhodli, že ze svého středu vyberou několik mužů a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie, totiž Judu, kterému říkali Barnabáš, a Silu – vedoucí muže mezi bratry. A po nich poslali toto psaní:

„Apoštolové a starší posílají bratrský pozdrav bratrům v Antiochii, Sýrii a Kilikii, obráceným z pohanství. Dověděli jsme se, že vás někteří lidé z našeho středu znepokojili a popletli svými řečmi, ačkoli k tomu nedostali od nás žádné pověření. My jsme se tedy nyní jednomyslně rozhodli, že vybereme některé muže a pošleme je k vám zároveň s naším drahým Barnabášem a Pavlem, lidmi, kteří nasadili svůj život pro našeho Pána Ježíše Krista. A tak jsme vypravili Judu a Silu, aby vám to vyložili ještě ústně. Rozhodl totiž Duch Svatý i my, že vám nemá být ukládáno žádné další břemeno kromě těchto nutných věcí: vyvarovat se toho, co bylo obětováno modlám,

Dokončení na str. 4

jiný ti nemůže zaručit to, co ti zajišťuje Ježíš: *Zanechávám vám svůj pokoj, ne jako dává svět, já vám dávám*. Opíráš-li se o Ježíše a jeho v Duchu Svatém zaručené slovo, našel jsi spolehlivý a trvalý základ pravého a trvalého pokoje a radosti. Vykroč tedy konečně ze sebe, udělej v sobě dostatečný prostor pro Boží příbytek. Pak z tvé proměny a z tvého pokoje bude všem zřejmé, že ti Pán *ukázal svou jasnou tvář*, a všude tam, kde jsi, budou lidé pociťovat jeho blízkost. Z toho mohou poznávat, *jak zachraňuje, budou se moci radovat, že spravedlivě soudí a lidi na zemi řídí*. *Ať ho ctí všechny končiny země!*⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Vstupní modlitba; ⁽²⁾ srov. Ž 67,3-5.8

O pravé mariánské úctě (Úryvek z knihy - 1)

Článek II.

DŮSLEDKY MARIINA VYVOLENÍ

1. důsledek: Maria je Královnou srdcí

37 Z výše řečeného jasně vyplývá:

Předně, že *Maria od Boha přijala dalekosáhlou vládu v duších vyvolených*. Kdyby totiž díky zvláštní milosti Boží neměla právo a vládu nad jejich dušemi, nemohla by se v nich usídlit, jak Jí to Bůh Otec přikázal. Nemohla by je utvářet, žít a rodit k věčnému životu jako jejich Matka. Nemohla by je mít za své dědictví a svůj úděl a nemohla by je utvářet v Kristu a Krista v nich. Nemohla by do jejich srdcí zapouštět kořeny svých ctností a nemohla by být nerozlučnou společnicí Ducha Svatého ve všech těch dílech milosti. Neboť Bůh, který Jí dal moc nad svým jednorozným a přirozeným Synem, dal Jí také moc nad svými dětmi osvojenými, a to nejen co se týče těla, což by bylo velice málo, ale také pokud jde o duši.⁽¹⁾

38 *Maria je Královnou nebe i země prostřednictvím milosti, stejně jako Ježíš je jejich Králem svou přirozeností a silou, již si podrobují všechno.*⁽²⁾ Ale jako Kristovo království spočívá zejména

v srdci a v nitru člověka podle slova: *Boží království je ve vás,*⁽³⁾ právě tak království Panny Marie je zejména v nitru člověka, to znamená v jeho duši. Především v lidských duších je se svým Synem oslavována více než ve všech viditelných tvorech, a proto Ji můžeme spolu se svatými nazývat *Královnou srdcí.*⁽⁴⁾

2. důsledek:

Maria je pro lidi nezbytná, aby dosáhli posledního cíle

39 Za druhé z výše uvedeného vyplývá, že když Maria byla nezbytná i pro Boha, a sice tzv. podmíněnou nutností, to znamená proto, že to tak sám chtěl, *tím spíše je nezbytná pro lidi, aby dosáhli svého posledního cíle*. Není tedy dovoleno mariánskou úctu směšovat s úctou k ostatním svatým, jako by nebyla nutnější, ale jenom něčím navíc.

I. Mariánská úcta je nezbytná všem lidem pro jejich spásu

40 Učený a zbožný Suárez z Tovaryšstva Ježíšova, lovaňský učenec Juste-Lipse, muž moudrý a zbožný, a někteří jiní nezvratně dokázali, že *mariánská úcta je ke spásě nezbytná.*⁽⁵⁾ Dokazují to z učení církevních Otců, mezi jinými sv. Augustina, sv. Efréma, jáhna edeského, sv. Cyrila

Jeruzalémského, sv. Germana Cařihradského, sv. Jana Damašského, sv. Anselma, sv. Bernarda, sv. Bernardina, sv. Tomáše a sv. Bonaventury. Nemít úctu a lásku k Panně Marii je neomylnou známkou zavržení i podle Acolampadia a jiných bludařů. A naopak, být Jí zcela a opravdově zasvěcen a uctívat Jí je neomylnou známkou vyvolení.

41 Dokazují to předobrazy a výroky Starého i Nového Zákona, potvrzují to mínění a příklady svatých, poučuje nás a svědčí o tom i rozum a zkušenost. Ano, i ďáblové a jejich přívrženci to byli mocí pravdy často donuceni přiznat i proti své vůli. Ačkoli jsem vyhledal celou objemnou sbírku ▶

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

krve, masa z udušených zvířat a smilstva. Budete-li se těchto věcí chránit, jednáte správně. Buďte zdraví.“

2. čtení - Zj 21,10-14.22-23

Anděl mě přenesl v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi Svaté město, Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha a září Boží vznešeností. Jiskřilo jako nejvzácnější kámen, jako křišťálově průhledný jaspis. Mělo silné a vysoké hradby s dvanácti branami, na nich dvanáct andělů a jména nadepsaná na nich jsou jména dvanácti izraelských kmenů. Tři brány ležely k východu, tři brány k severu, tři brány k jihu a tři brá-

ny k západu. Městské hradby mají jako základ dvanáct kamenů a na nich dvanáct jmen dvanácti Beránkových apoštolů. Chrám jsem v něm však nespatriil, neboť Pán Bůh vševládný a Beránek - to je jeho chrám. A toto město nemá zapotřebí ani slunečního, ani měsíčního světla, protože ho ozařuje Boží velebnost. Jeho světlem je Beránek.

Evangelium - Jan 14,23-29

Ježíš řekl svým učedníkům: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat; a přijdeme k němu a učiníme si u něho přibyték. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova.

A přece slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přímluvce, Duch Svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl já. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: ‚Odcházím‘ a ‚zase k vám přijdu‘. Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to už teď, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane.“

Milosrdenství chci a ne oběť - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

žádný hříšník vyloučen – žádného hříšníka nelze vylučovat –, protože uzdravující Boží moc nezná nemoci, které není možno uzdravit. A to nám má vlévat důvěru a otevírat srdce Pánu, aby přišel a uzdravil nás. Pozváním ke svému stolu Ježíš hříšníky uzdravuje a obnovuje v povolání, o kterém si mysleli, že je ztratili, a na které farizeové zapomněli, totiž povolání k účasti na Boží hostině. Podle Izaiášova proroctví: „Hospodin zastupů vystrojí všem národům na této hoře tučné hody, hody s výborným vínem; budou to šťavnatá jídla a vybraná vína. V ten čas se řekne: »Hle, náš Bůh, doufali jsme v něho, že nás vysvobodí; on je Hospodin, v něho jsme doufali, jásejme a radujme se z jeho spásy.«“ (Iz 25,6.9)

Farizeové vidí v pozvaných pouze hříšníky a odmítají s nimi stolovat. Ježíš jim naopak připomíná, že i oni jsou Božími stolovníky. Usednout ke stolu s Ježíšem tedy znamená být od Něho proměněn a spasen. V křesťanské komunitě je dvojí Ježíšův stůl: stůl Slova a stůl Eucharistie (srov. *Dei Verbum*, 21). To jsou farmaka, kterými nás Božský Lékař uzdravuje a živi. U toho prvního – stolu Slova – se zjevuje a zve nás k přátelskému dialogu.

Ježíš neměl strach z dialogu s hříšníky, celníky či prostitutkami. Nikoli, neměl strach. Měl všechny rád. Jeho Slovo nás proniká a působí v nitru jako skalpel, aby nás osvobodilo od zla, které se zahnízdilo v našem životě. Někdy toto Slovo bolí, protože odřezává pokrytectví, odmasťová falešné výmluvy, obnažuje skryté pravdy, avšak zároveň osvěcuje a očisťuje, dává sílu a naději, je drahocennou posilou na naší cestě víry. Eucharistie nás sytí Ježíšovým životem a neustále jako mocný prostředek tajemně obnovuje milost našeho křtu. My se přistupováním k Eucharistii živíme Ježíšovým Tělem a Krví, a přece je to Ježíš, který k nám přichází a sjednocuje nás se svým Tělem.

Ježíš svůj dialog s farizeji končí tím, že jim připomíná slova proroka Ozeáš (6,6): „Jděte a naučte se, co znamená: »Milosrdenství chci a ne oběť.«“ (Mt 9,13) Prorok se obracel k lidu Izraele a vytýkal mu, že modlitby, které pronášel, byly prázdnými a nekoherentními slovy. Lid, nehledě na smlouvu s Bohem a milosrdenství, žil nezřídku „kosmetickou“ zbožností a Pánova přikázání neprožíval ve svém nitru. Proto prorok vyžaduje „Milosrdenství chci“, naléhá na

oddanost srdce, které přiznává svoje hříchy, napravuje se a obnovuje věrnost smlouvě s Bohem. „Ne oběť“ znamená, že bez litujícího srdce je každý náboženský úkon neúčinný! Ježíš tento prorocký výrok aplikuje také na lidské vztahy. Farizeové byli formálně velice zbožní, nebyli však ochotni sedět u stolu s celníky a hříšníky; nepřipouštěli možnost lítosti a tím ani uzdravení, nekladli na první místo milosrdenství. Přestože byli věrnými strážci Zákona, dokazovali, že neznají Boží srdce! Jako kdybys dostal balík s nějakým darem, a místo abys hledal ten dar, hledíš si jenom balícího papíru, pouhého zdání a formy, nikoli jádra milosti, darovaného daru!

Drazí bratři a sestry, všichni jsme pozváni k Pánovu stolu. Přijměme pozvání ke stolu s Ním vedle jeho učedníků. Naučme se dívat milosrdně a rozpoznávat v každém našeho spolustolovníka. Všichni jsme učedníci, kteří potřebují zakoušet a žít Ježíšovo slovo útěchy. Všichni se potřebujeme živit Božím milosrdenstvím, protože z tohoto zdroje pramení naše spása.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

► mnoha citátů ze svatých Otců a Učitelů, abych dokázal tuto pravdu, uvedu jen jeden z nich, abych nebyl rozvláčný: *Úcta k Tobě, požehnaná Panno, je v jistém smyslu zárukou spásy, kterou Bůh dává těm, které si přeje spasit*, říká svatý Jan Damašský.⁽⁶⁾

42 Mohl bych tu citovat mnoho příběhů, které dokazují tuto pravdu. Jedna událost se vypravuje v kronice o svatém Františkovi.⁽⁷⁾ Viděl v extázi veliký žebřík sahající až do nebe a na jeho konci stála Panna Maria. Bylo mu ukázáno, že po tom žebříku musí stoupat, aby se dostal do nebe. Jiná událost se uvádí v letopisech svatého Dominika. Poblíž Carcassonne, kde kázal růženec, byl jeden nešťastný bludař posedlý patnácti tisíci demony. Ti byli z rozkazu Panny Marie donuceni k svému zahanbení vyznat mnoho velkých a potěšujících pravd o účtě k nebeské Královně, a to s takovou silou a jasností, že když Ji uctíváme aspoň trochu, nemůžeme neprolévat slzy radosti, když čtete tento věrohodný příběh obsahující

oslavnou řeč, kterou ďábel proti své vůli pronesl o mariánské účtě.

(Pokračování)

Z francouzského originálu „Traité de la vraie dévotion à la Sainte Vierge“, vyd. Société Saint-Paul, Sherbrooke, Québec - Canada 1954 přeložil a poznámkami opatřil P. ThLic. Filip M. Antonín Stajner OP

Převzato z knihy

„O pravé mariánské účtě“, vyd. Matice cyrilometodějská s. r. o., v MCM s. r. o. vydání třetí, Olomouc 2011

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Pius XII. praví: „Její království je stejně velké jako království Jejího Syna a Boha, nic totiž není vyloučeno z Její vlády.“ (*Rozhlasové poselství do Fatimy*, 1946). Srov. II. vatikánský koncil: „Pán Ji povýšil na Královnu všech.“ (*Lumen gentium*, č. 59)
- ⁽²⁾ Srov. Pius XII.: „Ježíš je Král věčných věků přirozeností a podmaňující silou. Skrze Ně-

ho, s Ním a Jemu podřízena, Maria je Královnou díky milosti, božskému spolenectví a zvláštnímu vyvolení.“ (*Rozhlasové poselství do Fatimy*, 1946)

⁽³⁾ Lk 17,21: *Regnum Dei intra vos est.*

⁽⁴⁾ Srov. Pius XII.: „Panna Maria přijala nejen nejvyšší stupeň vznešenosti a dokonalosti po Kristu, ale i podíl na nejvyšším vlivu, který zaručuje, že můžeme říkat, že její Syn, náš Spasitel, je Králem nad myslí i srdcem lidí.“ (*Ad Coeli Reginam*, 1954) Srov. modlitbu, v minulosti obdařenou odpustky: „Vezmi a přijmi mou celou bytost, Maria, Královno srdcí, a řetěz lásky mě učiň nevolníkem, abych Ti mohl patřit a v celé pravdě opakovat: »Naprostou patříš Ježíši skrze Marii.«“

⁽⁵⁾ Mariánská úcta jako znamení předurčení byla velmi oblíbeným tématem autorů v 17. století. Sv. Ludvík jich mnoho cituje, např. Poireho, Crassetta, Greniera, Argentana a Boissieua. Srov. Pius XII.: „Mariánská úcta, kterou světci považují za znamení předurčení...“ (*Mediator Dei*, 1947)

⁽⁶⁾ *Tibi devotum esse, est arrha quaedam salutis, quam Deus dat his, quos vult salvos fieri.* [pozn. překl.]

⁽⁷⁾ Srov. *Kvítky*, kap. 10. Sv. Ludvík ten příběh pravděpodobně převzal od Boissieua.

Duchovní setkání u mariánských sloupů v České republice za pokoj a bezpečí v zemi

V roce Božího milosrdenství a 700. výročí narození Karla IV., císaře římského a krále českého, si připomínáme, že český národ a jeho státnost byly po staletí utvářeny duchovními hodnotami křesťanské víry, k nimž patří mír a pokoj. Od počátku české státnosti je česká země moudrými a zbožnými panovníky sv. Ludmilou a sv. Václavem svěřována do ochranné péče Matky Boží. Lidem této země je ctěn ochranný štít Panny Marie, Paladium země české, aby našel ochranu v nesnázích života a posilu k šíření lásky a pokoje. Čeští panovníci, zvláště český král a císař římský Karel IV., jako velký ctitel hlavního národního patrona sv. Václava, rozhojňovali víru v Krista a úctu k Panně Marii, aby se pod jejich ochranou početně rozvíjela Praha jako duchovní centrum celé říše. Ochrana Matky Boží svěřovali svou zemi nejen panovníci, ale s důvěrou o pomoc v nouzi se k Panně Marii utíkal lid zvláště v době moru a války.

Mimořádným svědectvím víry a hojné úcty k Matce Boží jsou mariánské sloupky v mnohých městech naší země, které předchozí generace zbudovaly na poděkování za záchranu před pohromami a válečnými útrapami a na znamení vděčnosti za získané milosti. První mariánský sloup v naší zemi byl zbudován v roce 1650 v Praze na Staroměstském náměstí z vděčnosti Panně Marii za záchranu města před válečnými pohromami. Pražský mariánský sloup, který byl inspirací a vzorem pro ostatní města a obce v českých zemích, sloužil jako místo setkávání k modlitbě a spočinutí až do doby, kdy byl zneuctěn a hanebným způsobem stržen 3. listopadu 1918 při vzniku Československa. Timto zneuctěním obrazu Matky Boží a zřeknutím se její ochrany byly město a celá země vystaveny nebezpečí a zlu totalitních režimů 20. století. Mnozí se snažili o odčinění zneuctění a obnovením mariánského sloupu získat znovu milost po-

moci Boží a ochranu Panny Marie. Toto úsilí podpořil František kardinál Tomášek a k důležitosti obnovy mariánského sloupu prohlásil, „že sloup je nejen symbolem našeho návratu ke slušnosti a tradicím křesťanské Evropy“. Obnovením

*Mariánský sloup den po svržení - 4. listopadu 1918.
V pozadí pomník Mistra Jana Husa,
který zde stojí od roku 1915.*

mariánského sloupu se navrátíme k účtění víry našich předků a křesťanské tradici a ke vzájemné slušnosti a účtění bez rozdílu víry a přesvědčení.

Po vzoru sv. Ludmily a sv. Václava chceme uctít Pannu Marii v ochranném štítu Paladia země české jako symbol duchovního dědictví, vyprošovat požehnání a pokoj lidem dobré vůle a zvěstovat víru, naději a lásku do všech končin naší země. Chceme prosit u mariánských sloupů za zachování duchovního dědictví našich svatých mučedníků a dát všechny své síly k mravní a duchovní obrodě českého národa. Po vzoru krále a císaře Karla IV. chceme modlitbou posvětit hlavní město Prahu a všechny obce České republiky a svěřit do mateřské péče Matce Boží pokoj v české zemi a mír v celém světě.

Nově vznikající *Hnutí obnovy duchovních tradic* pořádá a zve na *Duchovní se-*

tkání u mariánských sloupů v České republice za pokoj a bezpečí v zemi a obnovu mariánského sloupu v Praze, která se uskutečňuje pravidelně ve výroční den stržení pražského mariánského sloupu 3. dne každého měsíce u mariánských sloupů v obcích ČR a mimořádně na mariánské svátky či mariánské první soboty v měsíci. Duchovní setkání u mariánských sloupů je vhodné uskutečnit v mariánských měsících květnu a říjnu. V mariánském měsíci Hnutí obnovy duchovních tradic mimořádně pořádá a vyzývá k uspořádání *Duchovního setkání u mariánských sloupů v neděli 8. května*, který je Dnem vítězství a památky Panny Marie, Prostřednice všech milostí. V tento den děkujeme za dar ukončení válečného zla a děkujeme Panně Marii za zprostředkování všech milostí k tomuto vítězství.

Hnutí obnovy duchovních tradic a mariánští ctitelé v Praze pořádají *Mariánskou pouť Prahou na podporu obnovy mariánského sloupu v Praze*, která se uskuteční **21. května 2016 v Praze**. Poutě bude zahájena v 11.30 hodin mší svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Strahově a zakončena v kostele Matky Boží před Týnem. Pozvánku na tuto pouť najdete na str. 7.

Duchovním setkáním u mariánských sloupů chceme přijmout odkaz duchovního dědictví našich předků, kteří se s důvěrou obraceli k Bohu a vyprošovali Boží požehnání a prosili o ochranu Panny Marie pro své rodiny a domovy. Modlitbami chceme vyprošovat pokoj všem lidem dobré vůle, aby v účtění k víře našich předků a v respektu k víře současných přispěli k obnově mariánského sloupu v Praze, aby se stal místem duchovního smíření a společenského setkávání. Zasvěcením Panně Marii chceme vyprošovat požehnání městu a všem, kdo v něm přebývají, a přinášet víru, naději a lásku do všech měst a míst naší země.

*P. ThDr. Jiří Koniček,
předseda Hnutí obnovy duchovních tradic*

Poutní zájezd do Izraele za mimořádnou cenu **16 230 Kč**, 9.-16. 9. 2016! Zjistěte více na www.poutnizajezydy.cz nebo nás kontaktujte na tel. 776 804 721.

Náboženský mariánský průvod Prahou v sobotu 21. května 2016

Nábožensko-historický průvod za obnovu mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze je prakticky jedinou platformou pro vyjádření zájmu věřících občanů o jeho obnovení.

František kardinál Tomášek řekl: „Dokud nebude sloup na svém místě, dokud lidé neuznají, že tehdy udělali chybu, a nebudou toho litovat, nemůžeme doufat, že překonali naši nedávnou minulost a že nás tento starý hřích nestáhne zase dolů. Rozumíme tomu tak, že sloup je nejen symbolem našeho návratu ke slušnosti a tradicím křesťanské Evropy, ale především, že vyrovnání tohoto dluhu může naši zemi dát teprve naději, že opět neupadneme do područí, ať už tupého násilí a bídy z východu, nebo konzumního ateismu ze západu.“ (In: Bradna J., Kavička K., Praha, *Mariánský sloup na Staroměstském náměstí*, Velehrad 2008, ISBN 978-80-86157-23-8)

Mariánský sloup byl postaven na Staroměstském náměstí v Praze v roce 1650 z vděčnosti Panně Marii za její pomoc k vítězství pražských měšťanů a studentů nad Švédy v roce 1648 a na poděkování za ukončení 30leté války (1618–48), jejíž poslední bitvou byla v roce 1648 právě bitva o Prahu. Na základě nepravdivé propagandy, že byl postaven na památku vítězství císařských vojsk na Bílé hoře 8. listopadu 1618, byl 3. listopadu 1918 stržen zfanatizovaným davem jako domnělý symbol rakousko-uherské monarchie v souvislosti s vyhlášením Československé republiky 28. října 1918. Byla tak zneuctěna Matka Boží, která Pražanům pomohla, a byla zničena významná kulturní památka.

Mariánský sloup byl rovněž schránkou ochranného obrazu Panny Marie Rynecké – Paladia Evropy. Proto stržení mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze bylo barbarské násilí na českém, slovenském, polském, německém národě a dalších národech Evropy. Akce byla

technicky připravována od 30. října 1918, k jeho stržení došlo 3. listopadu 1918. Nešlo o spontánní „odčinění“ Bílé hory českými vlastenci, ale o předem plánovanou akci, ke které byl přistaven hasičský vůz se žebříkem a dalším vybavením. Následně byl odstraněn mohutný podstavec sloupu, ve kterém bylo umístěno Paladium Evropy, kamenné čtvercové zábradlí s anděly a kamenné čtvercové schodiště.

Magistrát hl. města Prahy na petici z roku 2010 na obnovu mariánského sloupu s podpisy nejen z Česka, ale i ze zahraničí (ze Slovenska, Německa, Polska, a dokonce Španělska), reagoval spojením obnovy sloupu s rozhodnutím o celkové revitalizaci Staroměstského náměstí. V místě mariánského sloupu byl v roce 2015 proveden archeologický průzkum, který je podmínkou k jeho obnovení. Při archeologickém průzkumu byly nalezeny základy původního mariánského sloupu.

Od roku 2010 jsme se při poutích za obnovu mariánského sloupu setkávali s poutníky ze Slovenska, kteří organizují pouti a tak podporují snahu o obnovení mariánského sloupu. V některých letech byla slovenská pouť dokonce početnější než česká. Děkujeme Slovákům za to, že se pravidelně jezdí modlit za český národ a Evropu na místo, kde stál mariánský sloup.

Současné ale zjišťujeme aktivity odpůrců obnovy, kteří stále opakují staré, nepravdivé argumenty. Prosíme proto o vaši co nejhojnější účast, aby bylo patrné, že obnova mariánského sloupu, vyjádřená peticemi z let 2009 a 2010 se zhruba 18 000 podpisy má trvalou podporu.

Bez obnovení historické památky, bez obnovení úcty k Panně Marii jako zástítě míru není možné v Evropě budovat sousedské vztahy v lásce a porozumění, ani čelit islamizaci.

Jaroslav Hnátek, Josef Pejřimovský

NÁBOŽENSKÝ MARIÁNSKÝ PRŮVOD připravujeme, již tradičně, na květen – na sobotu 21. května. Průvod se koná s **požehnáním J. E. Dominika kardinála Duky, arcibiskupa pražského a primase českého a je doprovázen knězem.** Srdečně zveme všechny ctitele Panny Marie. Církevní korouhve, předměty úcty Pražského Jezulátka, Panny Marie a svatých vítány.

PROGRAM:

11.30 – 12.30 Kostel Nanebevzetí Panny Marie na Strahově: litanie k českým patronům, mše svatá.

12.40 – 12.50 U sochy Panny Marie z Exilu v zahradě premonstrátů: Anděl Páně a pobožnost k Panně Marii.

13.20 – 13.30 Modlitby za obnovu sloupu a k bl. Karlu Rakouskému u části sloupu uskladněné v zahradě sester sv. Karla Boromejského pod Petřínem.

13.45 – 14.00 Kostel Pražského Jezulátka, pobožnost k Pražskému Jezulátku, modlitba za rodiny.

14.00 – 14.20 *Technická přestávka, možnost jít na toaletu.*

14.30 – 14.40 Kostel Panny Marie pod řetězem (Maltézský řád): modlitba za obrácení židů, muslimů, pohanů a bezvěrců.

14.50 – 15.00 Karlův most, zastavení u sochy sv. Jana Nepomuckého s krátkou modlitbou.

15.10 – 15.20 Kostel sv. Františka – u křížovníků: korunka k Božimu milosrdenství, litanie k sv. Anežce České.

15.30 – 15.40 Kostel sv. Jiljí: modlitba k sv. Vojtěchu, sv. Václavu.

16.00 – 16.10 Zastavení u Panny Marie u Týnského chrámu: smírná modlitba.

16.20 – 16.30 Zastavení k modlitbě na místě strženého sloupu na Staroměstském náměstí.

16.30 – 17.00 Kostel Panny Marie před Týnem: pobožnost k Panně Marii Rynecké, litanie k Božimu milosrdenství před vystavenou Nejsvětější Svátostí oltární, Te Deum a svátostné požehnání.

Uvedené časy jednotlivých zastavení jsou orientační.

Průvod je povolen Magistrátem hl. města Prahy.

Přijďte svojí účastí a společnými modlitbami podpořit obnovu sloupu!

Suma o darech svatého Josefa (24)

PRVNÍ ČÁST

Kapitola XVII:

Dar skromnosti svatého Josefa v oblékání

Skromnost je ctnost, již určujeme správnou míru v oblékání a ve vsí výzdobě domu. Dvoji je pravidlo této mírnosti: jedno usměrňuje to, co je vhodné ohledně vlastní osoby, a druhé to, co je vhodné ohledně záležitostí, kterými se máme zabývat, míst, kde přebýváme, či osob, s nimiž žijeme. Proto svatý Ambrož v první knize svého díla *De officiis* praví: „Tedy zachováváme krásný způsob života, když každému dáváme to, co odpovídá jeho osobě či pohlaví. A toto je nejlepší řád jednání a toto je odpovídající ozdobou každé činnosti.“⁽¹⁾ Něco takového se sluší pro ty, kdo se bojí Boha, neboť tak jsou svědky o pravdě života. Pravda života se totiž ve vnějších věcech člověka utváří taková, jaká je v jeho nitru. Vždyť podle svědectví Sírachovce, 19. kapitoly (v. 29), „člověk se pozná podle vzhledu, rozumný muž podle výrazu tváře“. Apoštol proto ve 4. kapitole listu Filipánům (v. 5) přikazuje: „Vaše skromnost ať je známá všem lidem.“

Oděv člověka shledáváme vpravdě mnohý, totiž oděv marnivosti, oděv přebytnosti, oděv prostřednosti, oděv dostatečnosti, oděv pokory a oděv jednoduchosti. Oděv marnivosti ukazuje na namyšlenost, k níž nadbytečnost ve zdobnosti přidává velkou neskromnost. Proto svatý Augustin praví: „Ličení odporuje skromnosti.“ Oděvem prostřednosti je ten, který mají mít všichni podle obecného stavu, ať jsou dokonalí či nedokonalí. Oděv pokory je vlastní svatým. Jeho extrémní podobou je oděv dostatečnosti, která se spokojí s tím, co je nutné k životu, a určuje to, co se týká života. Konečně oděv jednoduchosti je oděv spokojenosti s tím, k čemu dochází, a vylučuje přílišnou starostlivost o životy.

Poněvadž věříme, že Josef byl vždy spravedlivý a panický, nežíval ani oděv marnivosti, ani nadbytečnosti. Praví totiž svatý Jeroným: „Ženy oděné do hedvábí a šarlatu nemohou obléci Krista a ty, co jsou ozdobeny zlatem, perlami a šperky,

pozbyly ozdoby srdce.“ Taktéž Glossa,⁽²⁾ když komentuje slova Lukáše 16. kapitoly (v. 19) „Byl jeden bohatý člověk“, píše: „Kdyby odívání se do vzácných oděvů bylo bez viny, řeč Páně by s takovou bdělostí nevyjadřovala, že boháč oděný do šarlatu a kmentu bude nenávratně trpět v pekle.“ Oděv svatého Josefa byl tedy oděv pokory, a to takové dokonalosti, že zároveň vždy obsahoval oděv dostatečnosti i pokory.

A to se dokazuje těmito důvody: slušelo se, aby tento nejsvětější člověk pocházející ze svatých předků a určený pro Svatého svatých nosil oděv svatých. Dále proto, že byl nazýván a skutečně byl spravedlivým, a této vnitřní spravedlnosti měl odpovídat i vnější zjev. Nakonec proto, že byl tesařem, což je řemeslo vyžadující oděv pokory.

Josef pak neodděloval oděv pokory od oděvu dostatečnosti, neboť usiloval o to, co bylo potřebné pro jeho božskou rodinu, dosahoval toho a uchovával to. Když putoval po poušti a pobýval mezi Egypťany, svěřoval svůj život Bohu. Proto dokázal žít v hojnosti i v odříkání.⁽³⁾

Avšak proti tomu, co bylo řečeno, se namítá:

Nejprve to, že pro svatého Josefa by byl vhodný oděv prostřednosti, a to jak proto, že ctnost záleží v prostřednosti⁽⁴⁾ a ctnost je od svatosti neoddělitelná, tak také proto, že přizpůsobivost spočívá v prostřednosti: tato přizpůsobivost pak byla zvláštním způsobem vhodná pro Josefa, neboť živil toho, který byl Spasitelem všech vším, jak praví Apoštol v 9. kapitole 1. listu Korintánům (v. 22): „Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé.“ Zdá se tedy, že oděvem svatého Josefa byl oděv prostřednosti.

K tomu pravíme, že jako milost není či přirozenost, ale zdokonaluje ji a zbožšťuje⁽⁵⁾ a sdílí jí nadpřirozené bytí, tak je tomu podobně s oděvem pokory ve vztahu k oděvu prostřednosti. Neliší se proto od sebe jako dvě odlišné skutečnosti,

nýbrž jako nedokonalé od dokonalého a trojúhelník od čtverce.⁽⁶⁾ Proto souhlasíme se všemi argumenty, ale popíráme to, co je v nich zahrnuto, totiž to, že oděv prostřednosti nebyl oděvem svatého Josefa. Byl jím totiž, avšak dokonaleji, neboť byl zdokonalen, zkrásněn a pozdvižen k vyššímu stavu dostatečnosti, pokorou a jednoduchostí, kdy prostřednost byla zachována ve svém čistém rázu.

Za druhé se namítá, když se pátrá, jaké byly šaty svatého Josefa: jaké byly délky a barvy. Na to podle Filozofa⁽⁷⁾ odpovídáme, že vzhledem ke zvláštnosti tohoto druhu neznáme prostředek, který by je mohl určit. Když sestupujeme k individuálním skutečnostem, Plato nám přikazuje mlčet: vždyť těchto jednotlivých skutečností je nekonečně mnoho a jimi se věda nezabývá. V něčem takovém je tudíž milost mocnější než umění. Říkáme proto, že z pomazání Ducha Svatého uměl Josef nosit oděv prostřednosti a pokory, odpovídající lidem své doby.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) *De officiis* I, 19, 84. In: *PL* 16, sl. 49; *CCL* 15, s. 31–32. [pozn. překl.]
- (2) Totiž *Glossa ordinaria*, známý a velmi rozšířený raně středověký výklad Písma svatého. [pozn. překl.]
- (3) *Srov. Flp* 4,12. [pozn. překl.]
- (4) I. Isolani zde naráží na to, že ctnost obvykle spočívá ve „zlaté střední cestě“ (*aurea via media*), např. ctnost statečnosti jde uprostřed mezi zbabělostí na jedné straně a opovázlivostí na straně druhé. [pozn. překl.]
- (5) Nakolik dává účast na Boží přirozenosti (*srov. 2 Petr* 1,4) a na Božím životě. V latinském originále je použit výraz „ustavuje bohotvarou“ (*deiformem constituit*). [pozn. překl.]
- (6) Oděv pokory je tedy ve vztahu k oděvu prostřednosti jako milost k přirozenosti, dokonalé k nedokonalému a čtverec k trojúhelníku. [pozn. překl.]
- (7) Tedy Aristotela. [pozn. překl.]

Uvěřila, že Ježíš je Mesiášem a Bohem

Rosalind Mossová se narodila v Brooklynu v roce 1943. Její rodiče byli ortodoxní Židé pocházející z Ruska a Maďarska. Nekompromisní hledání pravdy a smyslu života ji přivedlo ke Kristu, který učí a zachraňuje v katolické církvi.

Ros vzpomíná na dobu svého dětství: „Každá tradice, každý svátek, každá slavnost nám připomínala, kým jsme – a kým je Bůh – a jaký je jeho cíl pro nás jako národ, a cílem bylo především naše setrvávání v poslušnosti a ve službě Bohu, který nás stvořil, a očekávání příchodu Mesiáše (...). Milovali jsme to, čím jsme byli, svou příslušnost k Bohu Abrahámovu, Izákovu a Jakubovu. Milovali jsme rodinu, jakou jsme představovali, a to, že jsme součástí židovského národa na celém světě.“

Hledání smyslu života

Už jako dorůstající dívka si začala Ros klást otázky, jaký je smysl lidského života, utrpení a smrti. Její starší bratr David přestal v Boha věřit a tvrdil, že je ateista. Po ukončení studií dostala Ros zodpovědnou práci ve třech společnostech. Velmi dobře vydělávala, ve volném čase ráda tančila a jezdila na koni. Byla z ní úspěšná žena a vypadalo to, že má všechno, co potřebuje ke štěstí. Jenomže ve skutečnosti pociťovala hlubokou vnitřní prázdnotu, kterou sama nedokázala ničím vyplnit. Zamílovala se do mladého muže, ale ani ona velká lidská láska nenaplnila její hlubokou duchovní prázdnotu způsobenou ztrátou smyslu života.

Tou dobou se její bratr David oženil s Janet, která pocházela z protestantské rodiny a považovala se za ateistku. David a Janet se rozhodli vychovávat své děti bez náboženství. Ale po nějaké době se jejich sedmiletý syn začal důkladně vyptávat na to, v co rodiče věří a kým jsou. Tehdy se David se ženou rozhodli vyhledat nějaké náboženství, které by dalo jejich dětem pocit sounáležitosti. Začali číst Písmo svaté a křesťanskou literaturu a s dětmi chodit na bohoslužby do baptistického kostela, který byl nedaleko jejich domu. Jednoho dne se zvědává Ros spolu s nimi vydala na bohoslužby. Písně a modlitby lidí shromážděných ve svatyni uchvátily její srdce. Než odjela domů, dostala Ros od Davida, který jí vyběhl k četbě, výtisk Písma svatého Nového zákona.

O měsíc později, během procházky v parku v neděli odpoledne, neočekávaně zažila Ros přítomnost osobního Boha. Bylo to ohromné množství nevýslovné lásky spolu se vše pronikající radostí a pokojem.

Při dalším setkání s bratrem Davidem mu Ros pověděla o tom neuvěřitelném prožitku Boží blízkosti. Bratr ji tehdy vyběhl, aby byla otevřená pro Boží inspiraci, a informoval ji, že v Kalifornii sídlí živé společenství Židů, kteří věří, že Ježíš je Mesiášem a Bohem. Jsou to hebrejští křesťané a jsou nazýváni mesiánskými Židy nebo Židy pro Ježíše.

Židé pro Ježíše

O tři měsíce později Ros odjela do Kalifornie a tam v městě Santa Monica na kterémsi ulici náhodou potkala dlouhovlasého mládence v tričku, na němž byl vidět nápis „Židé pro Ježíše“. Zastavila se s ním a začali spolu rozmlouvat. Jmenoval se Mitch a byl to Žid. Věřil, že Ježíš je Mesiáš a Bůh. Pro Ros bylo nepochopitelné, že Žid může věřit v tak absurdní tvrzení, že člověk Ježíš je Bůh, tím spíše, že každý Žid ví, že není možné uvidět Bo-

ha a zůstat naživu. Ros byla přesvědčena, že lidé, kteří věří, že Ježíš je Bohem, jsou ve velkém omylu.

Když skončili rozmluvu, dal Mitch Ros letáček, na kterém bylo napsáno: „Jestliže ti tvé narození nepřineslo štěstí, zkus se narodit ještě jednou.“

Toto tvrzení začalo Ros trápit, protože jak je možné se znovu narodit? Co to znamená? Mitch jí vysvětloval, že Bůh se objevil nejenom proto, abychom věděli, že existuje, ale především proto, abychom s ním navázali osobní vztah lásky. Druhé narození má duchovní rozměr; děje se tehdy, když někdo uvěří, že člověk Ježíš je Židy očekávaný Mesiáš, pravdivý Bůh.

Ros chtěla poznat pravdu, a proto začala chodit na setkání společenství mesiánských Židů. Po dobu pěti měsíců naslouchala přednáškám o proroctvích Starého zákona, která poukazovala na Mesiášův příchod a která se vyplnila v narození, životě, smrti a zmrtnýchvstání Ježíše Krista. Instinktivně odmítala myšlenku, že právě Ježíš Kristus je očekávaným Mesiášem, ačkoliv texty z knihy Izaiáš (Iz 9,5; 7,14; 53,1-5) jednoznačně ukazují, že k naplnění oněch proroctví došlo v jeho Osobě. Bylo pro ni ale velice těžké přijmout pravdu, že všechna proroctví Starého zákona týkající se Mesiáše se vyplnila společně s narozením Ježíše.

Téměř na každém setkání s mesiánskými Židy slyšela Ros, že Ježíš zemřel za její hříchy a za hříchy všech lidí. Nerozuměla významu těch slov, zdálo se jí, že nemají žádný smysl.

K přelomu došlo v srpnu roku 1976. Ros tehdy seděla v havajské restauraci s dvanácti Židy pro Ježíše. Ti lidé k ní zase začali promlouvat: „Kristus umřel za tvoje hříchy, Ros, a za hříchy celého světa.“ Odpověděla jim, že vůbec nerozumí smyslu těch slov. Tehdy jí podrobně vylíčili, jak vypadaly oběti ve Starém zákoně. Objasnili jí pravdu o prvotním hříchu, čili o hříchu Adama a Evy, který uvrhl celé lidstvo do stavu odloučení od Boha, do otroctví hříchu a smrti. Objasnili jí, že pro člověka duchovně mrtvého

Sestra Rosalind Mossová

vypadají Boží věci jako hlouposti. Bůh nenávidí hřích, ale miluje hříšníka, proto dává všem lidem šanci na odpuštění všech jejich hříchů a navázání vztahu lásky s ním. Proto se Bůh stal opravdovým člověkem a vzal na sebe hříchy všech lidí, aby je smazal svým umučením, smrtí a zmrtvýchvstáním. Židé pro Ježíše jí vysvětlovali, že Kristus je „Beránek Boží, který snímá hřích světa“ (Jan 1,29), na kterého ukazovala každá oběť beránků ve Starém zákoně. Ros byla schopná v to všechno uvěřit, ale největším problémem pro ni bylo přijmout fakt, že Ježíš, který je opravdový člověk, je zároveň i pravdivý Bůh. Nakonec si to objasnila sama sobě tak, že se skutečně nemůže člověk sám stát Bohem, ale všemohoucí Bůh se může stát skutečným člověkem! „Může udělat, co chce, a já mu nemůžu říkat, jak má být Bohem!“

Ještě dva měsíce se sebou Ros bojovala, až konečně 17. října 1976 přijala svátost křtu. V tu chvíli odevzdala celý svůj život Ježíšovi jako svému jedinému Pánu. Tento skutek oddání se Ježíšovi způsobil, že se Ros znovu duchovně narodila, že se stala novým stvořením. Zmizela prázdnota v jejím srdci, našla smysl života, měla konečně pro co žít. Stalo se úplně tak, jak píše svatý Pavel: „Je-li tedy někdo v Kristu, je novým stvořením: to staré zaniklo, je zde to nové.“ (2 Kor 5,17)

Na cestě do katolické církve

Ros zažívala nepopsatelnou radost a štěstí plynoucí ze sjednocení s Kristem, neustále mu děkovala a zpívala mu písně chvály: „Ať tisíc jazyků zpívá na počest mého Spasitele! Nevyslovitelná láska: Jak je to možné, že Ty, můj Bože, jsi umřel za mne! Jsem milována nekonečnou láskou, provázenou milostí, že mohu poznávat tu lásku – Ty, Duchu z nebe, jsi mě naučil, že tomu tak je! Ó, ten naprostý a dokonalý pokoj! Ó, to božské nadšení! V lásce, která nikdy neustane, já jsem jeho, a On je můj!“

Ros uvěřila v židovského Mesiáše Ježíše, jehož jméno je řeckým překladem hebrejského jména *Ješua*, což znamená „Bůh zachraňuje“. „Kristus“ je zase řecký překlad hebrejského slova *Masiah* (čili Mesiáš), což znamená „Pomazaný“. Mesiáš je *Ješua ha-Masiah*, čili Ježíš Kristus, pravdivý Bůh a pravdivý člověk.

Ros zavolala svému bratru Davidovi a s radostí mu oznámila, že uvěřila v Ježíše, v Mesiáše – Boha, který sestoupil na zemi! O rok později se také David podělil s Ros o radostnou zvěst, že on také uvěřil v Krista. Tou dobou měla jejich sestra Susan, žijící ve státě Michigan, hluboký prožitek Kristovy přítomnosti a za několik let také přijala svátost křtu.

David a jeho sestra Ros velmi trpěli tím, že mezi křesťany není jednota, že je mezi nimi tolik rozdělení, vzájemného odmítání až nepřátelství. Chybějící jednota křesťanů je velmi bolestná skutečnost, která Kristu působí velká muka. David a Ros intuitivně pocítovali, že musí být jedna opravdová církev, kterou založil Ježíš Kristus. Začali ji tedy hledat.

Konečně doma

David se zapojil do pro-life hnutí a začal se sblížovat s církví katolickou. Ros začala svého bratra „poučovat“ opakováním antikolických sloganů, které uslyšela od protestantů: že katolická církev je dílo satanovo, „nevěstka babylónská“. David rozhodně odmítal taková urážlivá slova o katolické církvi. Zajimal se o toto téma a církev ho stále víc fascinovala a přitahovala. Na slavnost Narození Páně roku 1978 pozval Ros na půlnoční mši do katolického kostela. V průběhu liturgie v Ros vzbuzovaly velký dojem židovské zmínky v obřadu mše svaté. Pochopila tehdy, jak moc se mýlili všichni ti, kteří jí říkali, že katolictví je „satanské náboženství“. Když vyšli z chrámu, uslyšela Ros od svého bratra šokující slova: „To je synagoga, ale s Kristem!“ Přesně rok poté pronesl David vyznání víry a byl oficiálně přijat do společenství katolické církve. Dal tehdy své sestře Ros číslo katolického časopisu „This Rock“, vydávaného Catholic Answers. A právě z tohoto časopisu se Ros dozvěděla o známém americkém konvertitovi Scottu Hahnovi, bývalém presbyteriánském pastorovi a profesoru teologie. Vytrvalé a nekompromisní hledání pravdy přivedlo Hahna k odhalení, že plnost zjevené pravdy a živá přítomnost Ježíše je pouze v katolické církvi. Ros tehdy získala několik kazet Scotta Hahna a jeho knížku *Doma nejlíp*, kterou přečetla se zatajeným dechem. Když naslouchala Hahnovým svědectvím, velmi se jí dotkla jím citovaná slova katolického bisku-

pa Fultona Sheena: „V Americe není ani 100 lidí, kteří nenávidí katolickou církev, ale jsou miliony lidí, kteří nenávidí to, co mylně považují za učení katolické církve.“

Ros tehdy porozuměla, že antipatie, předpojatost a často i nenávisť vůči katolické církvi vyplývají z nedostatku informací nebo ze zfalšování pravdy o ní. Inspirována svědectvím Scotta Hahna začala Ros sama hledat a poznávat pravdu o katolické církvi.

Trvalo to pět let. Za tu dobu Ros prozkoumala všechny doktrinní rozdíly dělící evangeliky a katolíky. Četla knížky protestantských teologů a chtěla poznat jejich námítky proti katolické církvi. Rychle se ale přesvědčila, že oni bojují proti doktríně, která vůbec není učení katolické církve. Ros poznávala stále hlouběji soudržnost a duchovní hloubku katolické teologie a byla jí nadšena. Zvláště tři knihy ji nesmírně pomohly dojít k fascinaci bohatstvím a hloubkou katolické církve: bl. kardinála Johna Henryho Newmana *Essay on the Development of Christian Doctrine*, Dietricha von Hildebranda *Liturgy and Personality* a Karla Adama *The Spirit of Catholicism*. Ros nakonec přestala mít pochybnosti o tom, že katolická církev zůstává v plné harmonii s Biblií. Čím lépe poznávala učení a historii katolické církve, tím více v ní rostlo přesvědčení, že to je církev, kterou založil Ježíš Kristus.

Nakonec se rozhodla. O velikonoční vigílii roku 1995 byla v kostele sv. Josefa v Millbrook ve státě New York oficiálně přijata do společenství katolické církve. Do téže církve, kterou před dvěma tisíci lety ustanovil sám Kristus. Je to církev zbudovaná na základech apoštolů a proroků, která přestala krutá pronásledování, různé hereze, odpadlictví a hříchy. Církev, která je mystickým Tělem Krista, hlásá nezměněné učení, a proto je věčná a „brány podsvětí před ní neobstojí“ (Mt 16,18). To Ježíš v této církvi vyučuje, odpouští všechny hříchy, dává život věčný, zve k sobě všechny hříšníky, protože chce všechny zachránit a učinit svatými.

V průběhu obřadu přijetí do církve Ros přijala svátost biřmování i Krista ve svatém přijímání. Plakala radostí, že ji potkala tak velká milost. Od té chvíle berou někteří známí a příbuzní Ros jako zrádkyni svého národa a nepouštějí ji k sobě domů. Ale ona se jejich agresi nediví, poněvadž ví,

► že je způsobena ignorancí a nedostatkem víry. Modlí se za ně, aby poznali pravdu. Na sebe vztahuje slova, která napsal svatý Pavel: „A ještě víc, napříště pokládám vše za újmu, protože poznání Krista Ježíše, mého Pána, je nade vše.“ (Flp 3,8)

Kulminační bod judaismu

Po svém vstupu do společenství katolické církve je Ros přesvědčena, že dosáhla kulminačního bodu judaismu, vyplnění všech příslibů Starého zákona. Má nyní celého Krista, Mesiáše, který je stále přítomný ve svátostech pokání a Eucharistie, aby odpouštěl všechny hříchy, dával se nám jako každodenní pokrm a protijed proti smrti. Ta pravda je pro Ros zdrojem nezničitelného optimismu a radosti. V katolické církvi dává Kristus všechno, co potřebujeme, abychom dozrávali k plnosti štěstí v nebi. Dává nám svou Matku, aby nás prováděla těžkou cestou víry a lásky. Ros tvrdí, že křesťanství je židovské náboženství, naplnění všech proroctví Starého zákona, že je nejcenějším darem pro každého člověka i pro celé lidstvo.

Začalo to od Ježíše, židovského tesaře, který byl „Bohem s námi“, který „přišel do vlastního“ (Jan 1,11), čili mezi Židy. Všichni jeho první učedníci byli Židé, proto bylo křesťanství ve svých počátcích považováno za židovskou sektu.

Katolická církev byla založena v Izraeli a prvními křesťany byli výlučně Židé. Nedostatek víry a pronásledování Kristových vyznavačů byly v těch dobách stejné jako dnes. Proto jít za Kristem stojí dnes tolik co tehdy.

Ros se domnívá, že opravdová láska k Židům se má vyjadřovat tím, že se s nimi budeme dělit o radostnou pravdu o Ježíši Kristu, který je Mesiáš a Spasitel světa. Ježíš byl jako obětní Beránek ukřižován a vstal z mrtvých, aby dal život všem, kteří v něho uvěří a přijmou jeho nekonečné milosrdenství. Ros tvrdí, že tak jako Židé dostali příkaz jíst obětního beránka, máme stejně tak i my, katolíci, požívat Eucharistii, obětovaného Beránka, kterým je Ježíš Kristus, zmrtvýchvstalý Pán. Pán Ježíš řekl: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. (...) Mé tělo je opravdu pokrm a má krev opravdu nápoj.“ (Jan 6,53.55) Mnoho jich odešlo, poněvadž nepochopili, o čem

Biskup Abu Khazen: Zásah USA v Sýrii byla fraška

„Ruský zásah v Sýrii demaskoval komedii údajných operací Spojených států amerických. Když bombardovali Američané a jejich spojenci, Islámský stát expandoval. Když začali bombardovat Rusové, začal se Islámský stát konečně stahovat. Možná by bylo vhodné zamyslet se nad úlohou Spojených států v Sýrii...“ Katolický biskup Aleppa, Mons. George Abu Khazen, již několik měsíců mluví na rovinu o frašce amerických vojenských operací a veřejně chválí ofenzivu syrského vojska, která po pěti letech přináší Syřanům naději. „Před ofenzívou zabily bomby více než deset civilistů denně, Aleppo se ocitlo na měsíci bez vody a elektřiny. Nyní se vše vrací do normality,“ uvedl biskup Khazen pro italský list *Il Giornale* (7. 4. 2016).

Tzv. Islámský stát zaujímal v době amerického vojenského zásahu více než 50 % syrského území; po dvou měsících ruské operace však jeho velkou část opustil. Nejdůležitějším důsledkem ruské intervence je nicméně podle biskupa Khazena zahájení mírového procesu. Apoštolský administrátor Aleppa zároveň vyvrací mnohá tvrzení evropského tisku, který kupříkladu mluví o obsazení města Asadovým vojskem: „Syrská armáda nám přináší osvobození. Kam

vstoupí, vrací se život. V mnoha vesnicích děti nechodily tři nebo čtyři roky do školy. Ihned po příchodu vojska se vrátily ke studiu. Takovou okupaci vítám.“ Evropa prohlašuje, že ruský zásah zvýšil počet uprchlíků, nicméně aleppský biskup tvrdí pravý opak: „Měli byste se trochu lépe informovat,“ vybízí, „lidé před vojskem neutíkají, nýbrž se vrací do svých vesnic.“ Sýrie navíc v minulosti spíše uprchlíky přijímala, než vyvážela, zdůrazňuje Mons. Khazen. Pokud si tedy Evropa přeje zastavení uprchlické vlny, měla by se zasadit o mír v Sýrii. Konkrétně to znamená, že vlády, které podporují ozbrojené skupiny v Sýrii, je musí požádat o ukončení činnosti, vysvětluje syrský biskup.

Na dotaz, zda tedy křesťané stojí na straně Bašára Asada, Mons. George Abu Khazen odpovídá: „Nestojíme za Asadem, nýbrž za hodnotami pokojného soužití a tolerance, které ze Sýrie činily jedinečnou blízkovýchodní oázu ryzího pluralismu tím, že zajišťovaly spolubytí třidvaceti náboženských a etnických skupin. Vy Evropané vždy dáváte přednost jenom jedné barvě? A jaké – černé?“ ptá se apoštolský administrátor syrského Aleppa.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Kristus mluvil. Ros porozuměla, že Eucharistie není symbolem Spasitelova Těla a Krve, ale že to je sám Ježíš Kristus ve svém zmrtvýchvstalém člověčenství. Pán Ježíš pověděl jasně: „Chléb z nebe vám nedal Mojžíš; ale chléb z nebe, ten pravý, vám dává můj Otec; neboť chlebem Božím je ten, jenž sestupuje z nebe a dává světu život. (...) Já jsem chléb života.“ (Jan 6,32–33.35) Ros je přesvědčená, že kdyby křesťané, kteří nejsou katolíky, poznali plnost pravdy o skutečné přítomnosti Krista v Eucharistii, byli by všichni hned v katolické církvi a na kolenou přijímali Ježíše přítomného v Eucharistii. „Stejně tak,“ píše Ros, „kdyby synové a dcery Abraháma, Izáka a Jakuba věděli, že jejich Mesiáš přišel, že uzavřel Novou smlouvu s Izraelem, jak předpověděl prorok Jeremiáš, a skrze Izrael se světem, a že nám dal sebe – živý Chléb, skutečnou Manu z nebe – spěchali by rovněž k Němu: ano, na kolenou. A stejně jako

nevěřící Žid Tomáš by volali s každým židovským i nežidovským nevěřícím na světě: »Pán můj a Bůh můj!«

Rosalind Mossová se stala vášnivou apoletkou a misionářkou. Našla si práci ve vydavatelství Catholic Answers. Začala připravovat konference v rozhlase, v televizi, ve farnostech a s ostatními se dělit o poklad katolické víry. Vyznala: „Jak mi Pán dopřeje žít na zemi, tak dlouho toužím hlásat celému světu pravdu o Ježíši Kristu a jeho jedině svatě, katolické a apoštolské církvi.“

Po mnoha letech evangelizačního působení povolal Pán Ježíš Rosalind k řeholnímu životu. Sestra Rosalind Mossová se stala zakladatelkou nového řeholního společenství Dcery Marie, Matky naší Naděje v Tulsu ve státě Oklahoma. „Ó hlubino Božího bohatství, moudrosti a vědění! Jak nevyzpytatelná jsou Boží rozhodnutí a jak nepochopitelné jeho cesty!“ (Řím 11,33)

Z *Mitujcie się!* 5/2015 přeložila -vv-

Skutečně důsledně prožívaný islám je neslučitelný s naší společností

Přistěhovalectví muslimů staví Evropu před problémy, jimž společnost vyznačující se multikulturní ideologií ještě nedorostla. V následujícím rozhovoru je obsaženo cestu ukazující stanovisko renomovaného vědce zabývajícího se islámem. Je jím egyptský jezuita P. Samir Kahlil Samir SJ, autor četných publikací o křesťanech na Blízkém východě a o islámu.

Existuje v islámských zemích, zvláště v Africe, opravdu tolik obrácení ke křesťanství, jak se říká?

P. Samir: Ano, existuje. Nejaktivnější jsou evangelikálové, co se týká snah obracet lidi. A ti, kdo to blokují, jsou nejčastěji biskupové z Evropy. Považují stanovisko diecézí k „Forum Jésus le Messie“⁽¹⁾, které se každý rok věnuje otázce obrácení muslimů, jednoduše za ostudu. Ano, jsou to evangelikálové, kdo tam všeobecně konají práci. Přebírají na sebe riziko, že půjdou do vězení. V Maroku jsem do-

provázel jednu paní, která uměla číst Bibli v arabštině, a cestovala, aby šířila Bibli mezi lidmi. Strávila už nějakou dobu ve vězení. Také mezi ortodoxními kopty jsou výborní kazatelé.

Jak hodnotíte zacházení evropských společenství s islámem?

P. Samir: Po dlouhou dobu nepředstavoval islám pro evropské země skutečně žádné téma. Přistěhovalectvím se usazuje ve Francii rostoucí počet muslimů. A tento počet bude narůstat, ať přistěhovalectvím nebo porodností, která je u muslimů daleko větší než u Evropanů. To by nebylo samo o sobě žádným problémem,

kdyby muslimové patřili k náboženstvím, jako jsou křesťané a jiní. Problém spočívá v tom, že tomu tak není: Muslimové nejsou jenom příslušníci nějakého náboženství. Islám je celkový, globální. Zahrnuje všechny oblasti života. Má duchovní rozměr, normy, silně rozvinuté právníctví, které se týká jak výživovacích zvyklostí, tak také sociálních vztahů a jiných věcí. Jedná se o systém, který zasahuje do všech oblastí života. Právě toto globální zasahování působí problémy společností, které muslimy přijímají. Křesťanství, které tvoří základ evropské kultury – i když si to Evropa nechce přiznat –, má stále různou úroveň. Být muslimem, to ▶

Pět let nehorázných lží o Sýrii

Otevřený list belgického řeholníka
belgickému ministru zahraničí

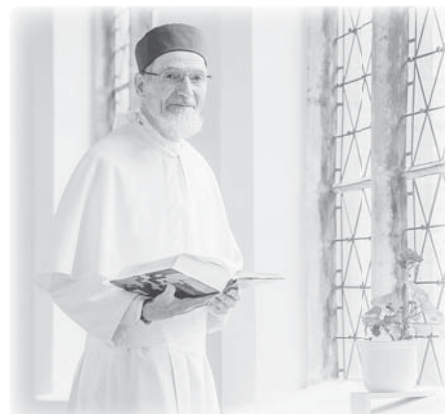
Excelence, jsem Belgičan žijící v Sýrii a obracím se na Vás, ctihodného ministra naší milované vlasti, abych Vám podal informace o svojí situaci a požádal Vás o další spolupráci na ochraně své i syrského lidu. V roce 2010 jsem já, otec Daniel Maes, premonstrátský kněz z vlámského opatství Postel-Mol, přišel sloužit do syrské řeholní komunity Mar Yakub v Qára. Přicházel jsem s mnoha předsudky a podezřeními. Kontakt s místními obyvateli a s touto zemí mi však způsobil kulturní šok.

Je pravda, že individuální a politické svobody v Sýrii nebyly příliš rozvinuté a nebyly ani tak důležité (mezitím došlo ke změnám a vznikl pluralitní systém politických stran). Na druhé straně tu byla harmonická společnost složená z mnoha náboženských obcí a etnik žijících po celá staletí v míru. Kromě toho zde existovala východní velkorysá pohostinnost a tak vysoká míra bezpečnosti, kterou jsme ve své vlasti nikdy nezakusili. Krádeže a násilnosti se tu prakticky nevyskytovaly. Země nebyla zadlužená a nebyl tu žádný bezdomovec. Naopak, byly zde při-

jaty stovky tisíc uprchlíků z okolních zemí a bylo o ně postaráno stejně jako o zdejší občany. Každodenní život byl navíc velice ekonomický, potraviny laciné. Školy, univerzity a nemocnice byly zadarmo i pro nás, cizince patřící k syrské mnišské komunitě, jak jsme sami zakusili.

Mezitím vypukla strašná válka. Na vlastní oči jsme viděli, jak cizinci (nikoli Syřané) organizovali manifestace, které byly filmovány Katarskou televizí Al Jazeera a potom vysílány do celého světa s falešným výkladem, že se syrský lid bouří proti diktatuře. Tito cizinci pak lákali mladé lidi z naší vesnice, aby se k nim připojili. Došlo k atentátům a vraždám v sunnitských a křesťanských kruzích, což vyvolávalo dojem, že jde o jakési projevy msty podobné občanské válce.

Navzdory těmto pokusům vyvolat nenávisť a chaos, zůstal syrský lid sjednocen. Jako jedna rodina protestovali Syřané proti zahraničním teroristickým skupinám a zemím, které je podporují. Stovky tisíc nevinných lidí bylo zabito, včetně mnoha vládních vojáků a příslušníků bezpečnostních složek. Školy, nemocnice a infra-

struktura byly srovnány se zemí. Několik milionů občanů uteklo do zahraničí. Většina jich však našla útočiště v těch částech země, které jsou pod ochranou armády. Vláda se totiž rozhodla, že nebude chránit svoje ropná ložiska v poušti, a její absolutní prioritou se stala ochrana obyvatelstva. V listopadu 2013 jsme se i my stali cílem ozbrojených útoků. Útoky a ostřelování kolem nás desítkami tisíc ozbrojenců byly tak masivní, že lidsky vzato neexistovala žádná možnost, jak uniknout smrti a zkáze. Díky Bohu byla celá naše komunita zázračně zachráněna a dodnes zůstala nedotčena spolu s obyvatelstvem v Qára díky armádě.

Včasný ruský zásah na žádost syrské vlády vedl ke hluboké proměně a rázně potřel všechny typy teroristických skupin, za což je syrský lid hluboce vděčný. Je tu naděje. Nicméně, tisíce zahranič-

► znamená specifický druh oblékání a života, a to zasahuje do všech oblastí života. Jestliže trvá na tomto stanovisku, je se západní společností neslučitelný.

Myslíte si, že my v našich zemích ukážeme slabost v zacházení s islámem?

P. Samir: Jistě! Všichni jsou naivní, co se islámu týká. Tato naivita vede k chybnému jednání, což může být závažné. Co se týká modlitby: Když se chce muslim modlit pětkrát za den, záleží to na něm, aby se v tom přizpůbil. Není věci Evropanů, aby v podstatě brali ohledy na nároky muslimů. Musíme vůči nim dodržovat naše pravidla, naši kulturu, naše dějiny – jako to dělají všechny země. Když k nám chtějí přicházet, musí to respektovat. Když nechtějí, musíme najít odvahu jim říci, že bude pro ně i pro nás lépe, když se zase vrátí domů. Tady se nedají dělat žádné ústupky.

Jestliže jim jednou povolíme, nebudou už hranice pro další ústupky. Tlak bude narůstat, protože máme co do činění s rozsáhlým způsobem života. Tady nejde o provokaci, zlobu nebo panovačnost. Ale když muslim řekne, že chce žít islám ve všech jeho projevech, pak mu vykonáme službu, když mu dáme najevo, že to může dělat nejlépe v nějaké islámské zemi.

Jak si můžeme zjednat větší respekt?

P. Samir: Nemůžeme v pátek v poledne blokovat všechny ulice s poukazem, že nemají dost místa k modlení v mešitách! To si sami musí lépe zorganizovat! Kdybychom my měli v kostelech jenom jednu mši trvající hodinu, také by nebylo dost místa. Tady musíme jasně říci: Existují normy, které musí všichni dodr-

Poznámky:

⁽¹⁾ O *Forum Jésus le Messie* viz <http://www.jesus-messie.org/>. [pozn. red.]

žovat, ať jsou to zákony, nebo zvyklosti. Můžeme mít pochopení pro všechny, ale nemusíme se vším souhlasit! Já mám blízký vztah k muslimům – ale nemusím proto souhlasit se vším, co dělá. Naopak, vykonáme jim dobrou službu, když k nim budeme čestní a řekneme jim, že nemají pravdu. Vlastním nebezpečím nejsou muslimové, nýbrž reakce evropských společností, které netrvají na dodržování svého pořádku. Když se nebudeme starat o to, aby se pravidla dodržovala, budou to jednotlivci nebo malé skupiny, kdo budou určovat zákon.

*Výňatek z interview
s Jeanem-Marie Dumontem
ve Famille Chrétienne z 21. 11. 2015
Z VISION 2000 – 2/2016 přeložil -mp-*

► ních ozbrojených, vycvičených a placečných džihádů nadále přichází do Sýrie, aby se znovu pokusili zlomit houževnatý odpor národa.

Nyní zakoušíme největší humanitární krizi po druhé světové válce. Snažíme se na tuto výzvu odpovědět a pomáhat všem potřebným. Naše komunita zorganizovala tři střediska: v Damašku, Tartousu a tady v klášteře, odkud pomoc vychází. Před dvěma týdny jsme také mohli nabídnout pomoc Aleppu – nejvíce postiženému syrskému městu – více než 8 a půl tisíce balíků se zdravotnickou pomocí a finančně velice nákladnou pojízdnou nemocnicí. Právě za to převzala zakladatelka a představená tohoto kláštera matka Agnes-Mariam v Moskvě významné ocenění za mír a spravedlnost – „Femida“. Můžeme pokračovat v této pomoci jedině díky velkodušné podpoře četných dobrodinců, některých mezinárodních organizací a zemí, jako je Nizozemsko, které jsou ochotny nás podporovat v poskytování pomoci těm nejpotřebnějším bez ohledu na jejich náboženský či etnický původ.

S velkou důvěrou se obracíme na Vás s prosbou, abyste se nenechal klamat mediálními lžemi a manipulacemi a naopak odvážně uznal to, co se v Sýrii skutečně děje. Nezapomínejme na nedávné tragické příklady. Na základě hrubých lží byly již zmasakrovány celé národy a státy. Některé velké mocnosti se chtěly zmoc-

nit ropy, zlata, bank a skladů zbraní. Také naše belgická vlast přispěla k destabilizaci určitých zemí, kde nyní vládne totální chaos. Byly to akce ilegální a nelidské. Proč k nim došlo?

Sýrie je svrchovaná země, kolébka nejstarších civilizací i drahocenné křesťanské víry. Sýrie má legitimní vládu a prezidenta legitimně zvoleného drtivou většinou lidu a různými jeho náboženskými a etnickými složkami. Žádný mezinárodní zákon nemůže ospravedlnit žádnou zahraniční intervenci v Sýrii. Rozhodnutí o budoucnosti a vládě Sýrie patří pouze samotným Syřanům. Budete na základě nehorázných lží spolupracovat na zabití a další devastaci zdejšího lidu v rozporu s veškerým mezinárodním právem i lidské důstojností? Mají se uprchlické tábory ještě rozšířit? Chcete uvrhnout celý národ do beznadějné bídy jenom proto, že zde supervelmoci chtějí postavit ropovod, zmocnit se ropy, zemního plynu a dalšího přírodního bohatství a dobýt syrské území kvůli jeho výhodné strategické pozici? Pokoj a bezpečnost tohoto lidu vyžadují uznání svrchovanosti jeho území, jeho nezávislosti, národní a kulturní jednoty. Má snad být dočasné křehké příměří přerušeno novými ilegálními vojenskými intervencemi?

Excelence, řádný a zdatný státník připravuje budoucnost; řádný a zdatný státník respektuje mezinárodní prá-

vo a svrchovanost jiných zemí; řádný a zdatný státník chce, aby i jeho vlastní země byla respektována, a řádný a zdatný státník slouží svému lidu (latinské slovo *minister* znamená služebník). Excelence, buďte odvážný a kontaktujte syrskou vládu, obnovte diplomatické vztahy a neprodleně zrušte všechny sankce proti syrskému lidu, protože nejsou ničím jiným než ekonomickým terorismem, nabídněte jménem belgického lidu velkoryse svoji pomoc a podporu. Kdo totiž slouží zájmům cizích mocností, aby jiné národy uvrhl do nejhlubší bídy, je teroristickým leadrem a není hoden toho, nazývat se státníkem. Můžeme po Vás žádat, abyste se nestavěl na stranu vrahů, nýbrž na stranu nevinných obětí? Právě to od Vás žádáme my, syrský lid a obrovské množství lidí dobré vůle v Belgii i jinde. Za to Vám budeme vděční, zapíšete se do dějin a budete ctěn jako řádný státník.

Přijměte nejenom naše znepokojené volání, ale i náš uctivý pozdrav.

*Otec Daniel Maes (z Postel-Mol)
V Deir Mar Yakub, Qàra,
Sýrie, 11. března 2016*

*Z italského znění listu
zveřejněného na blogu Ora pro Siria
přeložil Milan Glaser
Zdroj: www.radiovaticana.cz*

Pondělí 2. 5. 2016

6:05 Krajané z Gerníku 6:40 Krůček po krůčku 7:10 Buon giorno s Františkem 8:15 V pohorách po horách (16. díl): Klášťov 8:25 Přejeme si... 8:45 Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista 9:10 Od nynějška po tvém 9:20 Mezi pražci (47. díl): Duben 2016 10:05 Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity 10:25 10 let s televizí Noe: S klaunem do pohádky 11:45 Bible pro nejmenší: Samson 11:50 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Terra Santa News: 27. 4. 2016 13:10 25. výročí návštěvy Matky Terezy na Slovensku 13:35 Soňa 13:55 Krůček po krůčku 14:25 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání 14:45 Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Čeho jsme produktem? 16:00 V souvislostech (139. díl) 16:20 Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau 16:50 Ars Vaticana (10. díl) 17:00 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 17:20 Roháci na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 [P] 17:55 VideoJournal české vědy [P] 18:15 Salesiánský magazín [P] 18:30 Bible pro nejmenší: Ruth a Noemi 18:35 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 18:40 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 19:00 Vatican magazine (861. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Přejeme si... 20:00 Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a ti druzí [L] 21:35 ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) [P] 21:45 Camino de Santiago 22:00 Noční univerzita: Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D. – Katedrála sv. Víta 23:10 Vatican magazine (861. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:45 Kulatý stůl (181. díl): Pečovat o společný domov 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 5. 2016

6:05 Podzimní festival duchovní hudby 2014: A. Bruckner: Te Deum; C. Saint-Saëns: Requiem 7:10 Salesiánský magazín 7:25 Pod lampou 9:30 Muzikanti, hrajte 10:05 Vatican magazine (861. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:35 Noční univerzita: Prof. PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D. – Katedrála sv. Víta 11:45 Bible pro nejmenší: Ruth a Noemi 11:50 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 10 let s televizí Noe 13:50 V pohorách po horách (16. díl): Klášťov 14:00 V souvislostech (139. díl) 14:25 Kulatý stůl (181. díl): Pečovat o společný domov 16:00 Přejeme si... 16:20 Outdoor Films s Janem Červinkou (48. díl): Legenda československého horolezectví 17:50 Obdarování – Otec Radek 18:05 Noeland (34. díl) 18:35 Bible pro nejmenší: Samuel 18:40 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 18:45 Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny 19:15 Vzdělanost – Otec Miroslav [P] 19:30 Zpravodajské Noeviny: 3. 5. 2016 [P] 20:00 10 let s televizí Noe: Vzdělávání otevřeno [P] 21:05 Poselství svatých: Bernadette Soubirous 21:15 Řeckokatolický magazín [P] 21:35 Zpravodajské Noeviny: 3. 5. 2016 22:00 Post Scriptum 22:10 U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl) 23:10 Krůček po krůčku 23:40 Přejeme si... 0:05 Terra Santa News: 27. 4. 2016 0:25 Můj Bůh a Walter: Vtělení 0:40 Léta letí k andělům (69. díl): Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 5. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 5. 2016 6:25 Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Čeho jsme produktem? 7:40 VideoJournal české vědy 7:55 Vatican magazine (861. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:25 Dům nejen ze skla (16. díl) 9:25 Ars Vaticana (10. díl) 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 10:55 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 11:15 Harfa Noemova 11:40 Kudrnáč Hermie 11:45 Bible pro nejmenší: Samuel 11:50 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Dobrý pastýř biskup Jorge Gottau 13:25 10 let s televizí Noe: Vzdělávání otevřeno 14:30 ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) 14:40 Zpravodajské Noeviny: 3. 5. 2016 15:00 Poselství svatých: Bernadette Soubirous 15:10 Divadelná skupina Agape

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

15:40 Salesiánský magazín 16:00 U VÁS aneb Festivalové kukátko (6. díl) 17:00 Můj Bůh a Walter: Kristus 17:25 Milovať až do zabudnutí 18:15 Poselství svatých: Dorothy Dayová 18:30 Bible pro nejmenší: David a Goliáš 18:35 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 18:40 Sakartvelo: Země pod Kavkazem 19:30 Terra Santa News: 4. 5. 2016 [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe [P] 21:20 Noční univerzita: Ing. Pavel Kohout – Krize Jihu a budoucnost Evropy [P] 22:20 Generální audience Svätého otce 22:50 Missio magazín: Duben 2016 23:55 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání 0:15 Princ, který si vybral Dona Boska 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 5. 2016

6:05 Útulek svätého Juana Diega 6:20 Krůček po krůčku 6:50 Řeckokatolický magazín 7:05 Terra Santa News: 4. 5. 2016 7:25 Charita Vsetín 7:40 VideoJournal české vědy 7:55 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe 8:10 Jak potkávat svět (1. díl): Se Spiritual kvintetem 9:15 Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista 9:40 Vzdělanost – Otec Miroslav 10:00 Kulatý stůl (181. díl): Pečovat o společný domov 11:35 Chléb náš vezdejší 11:45 Bible pro nejmenší: David a Goliáš 11:50 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace: Slavnost Nanebevstoupení Páně [L] 12:45 Podzimní festival duchovní hudby 2014: A. Bruckner: Te Deum; C. Saint-Saëns: Requiem 13:55 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe 14:10 Generální audience Svätého otce 14:40 Muzikanti, hrajte 15:10 Noeland (34. díl) 15:40 Povolání – Sestra Olga 16:00 Zpravodajské Noeviny: 3. 5. 2016 16:25 Outdoor Films s Janem Červinkou (48. díl): Legenda československého horolezectví 18:00 Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny 18:30 Bible pro nejmenší: David v nebezpečí 18:35 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 18:40 V pohorách po horách (16. díl): Klášťov 18:50 Ars Vaticana (11. díl) 19:00 Putování po evropských klášterech: Pohostinnost vs. soukromí 19:30 Zpravodajské Noeviny: 5. 5. 2016 [P] 20:00 Zahajovací ceremoniál Mezinárodních salesiánských sportovních her 2016 [L] 22:05 Pod lampou [P] 0:10 Zpravodajské Noeviny: 5. 5. 2016 0:30 Quasimodo – Kristův kovboj 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 5. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 5. 2016 6:25 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 6:45 Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek 7:50 Povolání – Sestra Olga 8:10 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe 8:25 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání 8:45 Noční univerzita: Ing. Pavel Kohout – Krize Jihu a budoucnost Evropy 9:45 Salesiánský magazín 10:05 ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) 10:15 Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a ti druzí 11:45 Bible pro nejmenší: David v nebezpečí 11:50 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (11. díl) 13:00 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe 13:15 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 13:35 Roháci na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 14:10 Kardinál Štěpán Trochta 14:16 Na druhý pohled: 7. díl: My, kteří chodíme do kostela 15:50 VideoJournal české vědy 16:10 Zpravodajské

Noeviny: 5. 5. 2016 16:30 Harfa Noemova 16:55 Buon giorno s Františkem 18:00 Putování po evropských klášterech: Pohostinnost vs. soukromí 18:30 Bible pro nejmenší: Eliáš 18:35 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 18:40 Můj Bůh a Walter: Kristus 19:00 Kazachstán, poutní kostel 20:00 10 let s televizí Noe: S přehledem a nadhledem aneb Publicistika na Noe [L] 21:35 V pohorách po horách (16. díl): Klášťov 21:45 ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) 22:00 Outdoor Films s Janem Červinkou (48. díl): Legenda československého horolezectví 23:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 23:50 Večer chval (52. díl): Adonai 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 7. 5. 2016

6:05 Krůček po krůčku 6:35 VideoJournal české vědy 6:50 Povolání – Sestra Olga 7:05 Plnou parou do srdce Beskyd 7:45 Můj Bůh a Walter: Kristus 8:05 Poselství svatých: Bernadette Soubirous 8:15 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe 8:30 Noeland (34. díl) 9:00 Sedmihlásky (119. díl): Na tú svatú Katerinu 9:05 Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny 9:40 Zachraňme kostely (3. díl): Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově 10:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 5. 2016 10:25 Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a ti druzí 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Post Scriptum [P] 12:20 Pod lampou 14:25 Vatican magazine (861. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:55 Kazachstán, poutní kostel 15:45 Řeckokatolický magazín 16:05 Missio magazín: Duben 2016 17:10 Propast 17:40 Terra Santa News: 4. 5. 2016 18:05 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 18:25 Bible pro nejmenší: Eliáš 18:30 Muzikanti, hrajte 19:00 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe 19:15 Vzdělanost – Otec Miroslav 19:30 V souvislostech (140. díl) [P] 20:00 Hlubinami vesmíru s doc. Lubošem Perkem, 1. díl – Kosmické smeti [P] 20:40 V pohorách po horách (17. díl): Malý Kriváň – Malá Fatra očima Jiřího Kráčalíka 20:50 Manželská setkání [P] 21:00 Mezi pražci (48. díl): Květen 2016 [P] 21:40 Harfa Noemova [P] 22:10 Varšava 1943–1944: boj za svobodu 23:05 Roháci na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2015 23:45 Noční univerzita: Prof. Julius Lukeš, CSc. – Čeho jsme produktem? 0:55 Sakartvelo: Země pod Kavkazem 1:45 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 5. 2016

6:15 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 6:30 Jak potkávat svět (1. díl): se Spiritual kvintetem 7:35 Kardinál Štěpán Trochta 7:45 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe 8:00 Vzdělanost – Otec Miroslav 8:15 Cvrlikání (44. díl): Trojka Zuzany Homolovej 9:25 VideoJournal české vědy 9:40 Řeckokatolický magazín 10:00 Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a ti druzí 11:35 ARTBITR – Kulturní magazín (18. díl) 11:45 Ars Vaticana (12. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (140. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 13:20 10 let s televizí Noe: Objektivem televize Noe 13:40 Hlubinami vesmíru s doc. Lubošem Perkem, 1. díl – Kosmické smeti 14:20 Muzikanti, hrajte [P] 14:50 Noční univerzita: Ing. Pavel Kohout – Krize Jihu a budoucnost Evropy 16:00 Mše svatá s žehnáním kaple Panny Marie Hvězdy evangelizace, Hostovice-Břve [L] 17:35 Můj Bůh a Walter: Kristus 17:55 Sedmihlásky (30. díl): Pěkný je deň 18:00 Noeland (35. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: Poklady v nebi 18:55 Poselství svatých: Dorothy Dayová 19:05 Nádvoří národů: rozhovor s kard. Gianfrancem Ravasim 19:30 Přejeme si... [P] 20:00 10 let s televizí Noe [P] 21:05 V souvislostech (140. díl) 21:30 Buon giorno s Františkem 22:30 Kazachstán, poutní kostel 23:20 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:30 Ars Vaticana (11. díl) 23:40 Obdarování – Otec Radek 0:00 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 0:40 Dar z Mežugorje 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

ÚMYSLY NA KVĚTEN 2016

Všeobecný: Aby ženám ve všech zemích světa byla prokazována vážnost a úcta a jejich přínos pro společnost byl náležitě oceňován.

Evangelizační: Aby se v rodinách, společenstvích a skupinách rozšiřoval zvyk modlit se růženec za šíření evangelia a za mir.

Národní: Ať nás mariánská úcta vede k hlubokému duchovnímu životu, modlitbě, naslouchání Božímu slovu a bezvýhradné ochotě vytrvale hledat a ochotně plnit vůli Boží.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 7. května 2016 s P. Ing. Pavlem Němcem, DiS., spirituálem biskupského gymnázia v Českých Budějovicích.

Program: 16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodin • 16.30 hod. růženec a svátost smíření v kostele
• 17.00 hod. mše svatá s novokněžským požehnáním. Po mši svatě posezení v Emauzích.
Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a oblati Panny Marie Neposkvrněné.

Zveme všechny na pravidelnou **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **8. května 2016**. Pouť povede od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Cesta je dlouhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45–13.00 hod. (sráž) před katedrálou sv. Václava nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15.00 hod. na mši svaté v bazilice na Svatém Kopečku. V letošním Svatém roce milosrdenství pouť vždy zahájíme (ve 13.00 hod.) projitím Svaté brány milosrdenství s možností získání plnomocných odpustků. **Bližší informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz. Kontakt: Marcela Řezníčková, tel. 587 405 251, e-mail: reznickova@arcibol.cz.

Sestry premonstrátek ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „SV. MAXMILIAN: S POMOCÍ NEPOSKVRNĚNĚ“**, která má souvislost se Svatým rokem milosrdenství a která se uskuteční **ve dnech 14.–15. května 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zkončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 9. května 2016** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Liturgická čtení

Neděle 1. 5. – 6. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 15,1–2.22–29
Ž 67(66),2–3.5.6+8
Odp.: 4 (*Ať tě, Bože, velebí národy, ať tě velebí kdekerý národ!*)
Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Zj 21,10–14.22–23
Ev.: Jan 14,23–29

Pondělí 2. 5. – památka sv. Atanáše

1. čt.: Sk 16,11–15
Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b
Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,26–16,4a

Úterý 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba

1. čt.: 1 Kor 15,1–8
Ž 19(18),2–3.4–5
Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,6–14

Středa 4. 5. – ferie

1. čt.: Sk 17,15.22–18,1
Ž 148,1–2.11–12.13–14a.14bc
Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy.* Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Jan 16,12–15

Čtvrtek 5. 5. – slavnost Nanebevstoupení Páně

1. čt.: Sk 1,1–11
Ž 47(46),2–3.6–7.8–9
Odp.: 6 (*Bůh se vznáší za jásetu, Hospodin vystupuje za hlaholu trub.* Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Ef 1,17–23
nebo Žid 9,24–28; 10,19–23
Ev.: Lk 24,46–53

Pátek 6. 5. – památka sv. Jana Sarkandra (v Čechách nez. pam.)

1. čt.: Sk 18,9–18
Ž 47(46),2–3.4–5.6–7
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,20–23a

Sobota 7. 5. – ferie

1. čt.: Sk 18,23–28
Ž 47(46),2–3.8–9.10
Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 16,23b–28

BREVIÁŘ PRO LAIKY

30. DUBNA – 7. KVĚTNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 5.		PO 2. 5.		ÚT 3. 5.		ST 4. 5.		ČT 5. 5.		PÁ 6. 5.		SO 7. 5.			
Antifona	518	582	1734	1953	1673	1892	518	582	632	711	1708	1924	642	722		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	518	582	1734	1953	1673	1893	518	582	632	711	1708	1516	642	722		
Antifony	611	687	935	1046	1359	1512	965	1079	633	712	998	1517	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	813	914	965	1079	813	914	998	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	611	687	1735	1954	1674	1512	621	699	633	712	1710	1517	649	730		
Antifona k Zach. kantiku	611	688	1735	1954	1360	1512	622	699	633	712	1361	1518	649	730		
Prosby	612	688	1724	1943	1675	1512	622	699	633	712	1711	1927	650	731		
Závěrečná modlitba	612	689	1359	1511	1360	1513	622	700	634	713	1361	1518	651	732		
Modlitba během dne:																
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723		
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	612	689	616	693	1676	1895	622	700	637	716	646	726	651	732		
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	1360	1513	622	700	634	713	645	726	651	732		
Nešpory:																
SO 30. 4.																
Hymnus	517	581	517	581	1736	1955	1677	1897	628	707	628	707	1714	1518	641	721
Antifony	609	686	613	690	945	1057	1360	1513	629	708	638	717	1009	1519	652	734
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	1678	1897	629	708	638	717	1009	1932	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	1737	1956	1680	1514	630	710	639	719	1717	1934	652	734
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	1737	1956	1360	1514	631	710	640	719	1361	1520	653	735
Prosby	610	687	614	691	1731	1950	1681	1514	631	710	640	720	1718	1936	653	735
Záv. modlitba	612	689	612	689	1359	1511	1360	1513	634	713	634	713	1361	1518	655	737
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

NOVINKA MCM s. r. o.

STUŽKA DOMINIKA SAVIA
František Kubovič SDB • Ze slovenštiny
přeložila Věra Všeticková

Malá knížička obsahující stručný životopis patrona mládeže sv. Dominika Savia (1842-1857) a především vysvětlení vzniku úcty k zázračné stužce tohoto světce. Tu pověsil Dominik své mamince na krk, když byla nemocná, a zázračná moc Panny Marie maminku uzdravila. Pověst vzácné stužky, kterou Dominik zavěsil na krk své matky, pokračuje i dnes orodováním mladého světce za matky a malé děti. V mnoha částech světa se mnoho žen obrací s živou vírou na svého mladého, ale velkého ochránce. Proto na památku této zázračné stužky a na rozšiřování úcty, vzbuzení větší důvěry k tomuto „obyčejnému“ chlapci poskytují salesiánské domy na celém světě matkám, těhotným ženám a ženám, které touží po dítěti v bezdětném manželství, stužku s obrázkem světce. **Tato stužka je přiložena také k této brožurce – je neposvěcená.** Druhá část brožurky předkládá nově u sv. Dominika Saviovi, předsevzetí rodičů vychovávat děti křesťansky a modlitbu matky v očekávání narození dítěte. Vyšlo s církevním schválením.

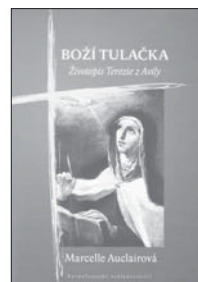
Malice cyrilometodějská s. r. o. ve spolupráci se Salesiánskou provincií Praha • Brož., A6, 30 stran, 49 Kč

ŽIVOTOPIS A SVĚDECTVÍ HISTORIE

BOŽÍ TULAČKA • ŽIVOTOPIS TEREZIE Z AVILY
Marcelle Auclairová • Z francouzštiny přeložila Terezie Brichtová • Revize textu Eliška Zdeňka Křehlíková a Milada Jirřina Burgerová • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Život svatě Terezie z Avily, jak o něm pojednává tato kniha, má barvitost a živost rytiřského románu. A přece není v tomto

díle nic, co by neodpovídalo přísné historické pravdě, nepřičítá se zde svatě Terezii ani slovo, které by nebyla skutečně pronesla. Tato dvojí vlastnost – pružné, živé a příjemné vyprávění, doložené na každé stránce nespolehlivějšími dějinnými daty – to vše dodává tomuto životopisu neobyčejnou hodnotu. *Karmelitánské nakladatelství • Vydání druhé, upravené • Brož., A5, 440 stran, 399 Kč*

KROK DO TMAVÉ NOCI • PŘÍBĚHY FARÁŘE JOSEFA TOUFARA, JEHO VRAHŮ A ČIHOŠŤSKÉHO ZÁZRAKU, SE ZPRÁVAMI ARCHEOLOGA, ANTROPOLOGŮ A SOUDNÍHO LÉKAŘE O EXHUMACI A IDENTIFIKACI TĚLA P. JOSEFA TOUFARA

Texty Miloš Doležal, Jan Havrda, Petr Velemínský, Miluše Dobisková, Vítězslav Kuželka, Jan Krajsa a Josef Vojvodík

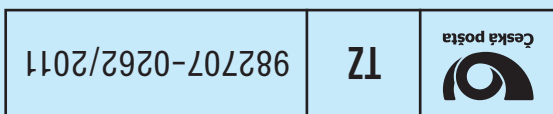
Krok do tmavé noci je volným pokračováním knihy předcházející *Jako bychom dnes zemřít měli* (2012). Ve čtrnácti příbězích – kombinacích reportážních postupů se studiem archivních dokumentů a výpověďmi svědků a pamětníků – autor odhaluje nově zjištěná fakta a svědectví, která se váží k osobnosti Josefa Toufara, jeho mučitelů a dobovému kontextu. Miloš Doležal se ve svém důkladném pátrání dostal k řadě archiválií, které neměl při přípravě první knihy k dispozici – našel Toufarovy zápisky, korespondenci, část kněžovy knihovny a řadu dalších důležitých osobních dokumentů i unikátních fotografií, a také identifikoval filmové záběry mučeného kněze, pořízené Státní bezpečností a překvapivě dochované do současnosti.

Nezávislý podmelechovský spolek, z.s.
Váz., přebal, 156x230 mm, 672 stran, 499 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky.tydeniku: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 00421371741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nevezveřejněné příspěvky nevracíme.